er der to Hensyn, der gjør sig gældende, Daglønnen og den arbejdsløse Tid. Ogsaa i denne Henseende ere de hos Familier arbejdende Syersker de heldigst stillede, idet de i Reglen ikke have nogen ledig Tid, eller kun have August Maaned ledig, tildels som Ferie efter eget Valg. For de andre Dameskrædderinder er der i Reglen en ledig Tid, hyppig 2 Maaneder, men heller ikke sjelden 4—5 Maaneder. Den gjennemsnitlige Aarsindtægt for disse af 300 Kr. svarer da til en Dagløn af 1 Kr. til 1 Kr. 50 Øre med 12—8 Arbejdsmaaneder.

De fleste Dameskrædderinder (over $^2/_3$) have ikke i de sidste tre Aar havt nogen Vanskelighed ved at faa Arbejde.

Overarbejde betales undertiden ringere end den almindelige Dagløn, i Familierne forekommer det kun undtagelsesvis, og det kan da ske, at det slet ikke betales. I et saadant Tilfælde vil et Ønske om, „at Familierne ikke vilde holde en ud over den bestemte Tid" — vel at mærke uden Vederlag —, findes ganske naturligt. Til Belysning af, hvorledes Forholdene kunne være paa enkelte Systuer, tjener følgende Forklaring: Der blev sagt i den travle Tid: „Vil De have 8 Kr. og sy lidt længere." Dertil svarede Alle: „Ja, Tak!" Saa syedes der daglig 2—3 Timer længer samt den halve Søndag mod en Tillægsbetaling af 1 Kr. ugentlig, medens den sædvanlige Ugeløn var 7 Kr. for 11 Timers dagligt Arbejde. Det bliver for sædvanligt Arbejde c. 9 Øre Timen, for Overarbejde c. 5 Øre Timen. Det maa dog tilføjes, at den her beskrevne idylliske Tilstand ligger nogle Aar tilbage i Tiden, idet den paagjældende ikke længer arbejder som Syerske.

Lønnen er for de fleste ikke forandret i de senere Aar. (12 opgive ingen Forandring, 4 Nedgang, 5 Stigning, 1 at Lønnen er stegen mindre end Priserne).

Dameskrædderindernes Arbejde udføres ikke af Mænd.

Herreskrædderinder anses i Almindelighed for den bedst lønnede Klasse Syersker, men det synes af Oplysningerne at fremgaa, at Dameskrædderinder i Familierne gjennemsnitlig ere fuldt saa godt stillede. Der er stor Forskjel paa de enkelte Klasser af Herreskræderinder. Daglønnen er størst for Drengetøi, 2 Kr. og derover, og for Herreveste, hyppig 2 Kr. 50 Øre, meget ringere for Benklæder, 1 Kr. til 1 Kr. 50 Øre. For Herreskrædersyning uden nærmere Angivelse noteres der 1,33—1,65 Øre.